

Dosarul nr. 3ra-1002/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”, Societatea cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service” și Agenția Națională pentru Reglementare Energetică,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț „Alfa-Agil” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderea Mixtă Tipografia „Tipopres” Societate cu Răspundere Limitată, Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” și Societatea cu Răspundere Limitată „Novelty” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și Societatea cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service” cu privire la anularea actului,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Firma de Producție și Comerț „Alfa-Agil” Societate cu Răspundere Limitată, Întreprinderea Mixtă Tipografia „Tipopres” Societate cu Răspundere Limitată, Societatea cu Răspundere Limitată „Polimercolor” și Societatea cu Răspundere Limitată „Novelty”, a fost casată hotărârea din 28 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La data de 26 iunie 2015 reclamantele FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”, reprezentate de avocatul Edgar Niculcea au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău-Gaz”, intervenienți accesorii Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică și SRL „Proalfa-Service” cu privire la anularea actului.

În motivarea acțiunii reclamantele au indicat că, activează în complexul

industrial din mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 75 (fosta uzină „Alfa”) și începând cu 1999 dețin mai multe imobile nelocative în acest teritoriu. Unele din imobile se alimentează cu gaze naturale de la furnizorul SRL „Chișinău-Gaz”, altele erau aprovizionate prin intermediul SRL „Proalfa-Service”, care în 2004 și-a obținut licența de distribuție și furnizare a gazelor naturale, iar o parte în genere nu sunt racordate la rețelele de gaze.

Au menționat că, în anul 2011, între ele și SRL „Proalfa-Service” s-a iscat un conflict cu privire la dreptul de proprietate asupra infrastructurii complexului industrial „Alfa”, în special ce se referă la rețelele inginerești de apă, canalizare, electrice, telecomunicații, gaz natural, canalul subteran cu S~60000m², fântâna arteziană, precum și alte imobile strategice de uz comun.

Au specificat că, prin încheierea din 12 aprilie 2011 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost aplicat sechestru pe rețelele de apă-canalizare, electrice, telecomunicații și gaz natural incluse în infrastructura din str. Alba-Iulia 75 și s-a interzis SRL „Proalfa-Service” să perfecteze dosare tehnice și să modifice starea bunului litigios.

Au accentuat că, SRL „Proalfa-Service” a început să le șantajeze prin impunerea unor condiții abuzive la livrarea gazelor naturale, iar în cele din urmă chiar le-a deconectat de la rețea, astfel, așa cum furnizarea stabilă și fiabilă a gazelor naturale era indispensabilă pentru ca să-și poată continua independent activitățile, iar rețelele de gaze naturale gestionate de SRL „Proalfa-Service” se aflau sub sechestru judiciar, au decis să-și alimenteze toate imobilele din teritoriu printr-un gazoduct racordat direct la furnizorul de bază – SRL „Chișinău-Gaz”, respectiv, la data de 10 februarie 2012 și la data de 15 martie 2012 au obținut de la SRL „Chișinău-Gaz” avizele de racordare nr. 38, 109 și 110, iar în rezultat urmau să purceadă la elaborarea documentației de proiectare a gazoductului.

Au relatat că, SRL „Proalfa-Service” s-a plâns Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, care prin nota din 25 aprilie 2012 a menționat că SRL „Chișinău-Gaz” nu este în drept să racordeze la rețelele sale consumatorii amplasați în zona de activitate a titularului de licențe SRL „Proalfa-Service”, iar în consecință, la data de 03 mai 2012, SRL „Chișinău-Gaz” le-a informat că avizele nr. 38 din 10 februarie 2012 și nr. 109 din 15 martie 2012 se consideră anulate.

Au invocat că, poziția luată de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică în această dispută încalcă flagrant dreptul consumatorilor de a-și alege liber furnizorul și este contrară politicii naționale de liberalizare a pieței gazelor naturale, astfel au solicitat revocarea deciziei emise, iar apoi au inițiat și un proces judiciar în acest sens. Astfel, la judecarea cauzei Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință prin care a susținut că poziția expusă în scrisoarea din 25 aprilie 2012 nu poate fi considerată ca decizie/act administrativ, or aceasta reprezintă o simplă interpretare a legii și nu a vătămat nici un drept consfințit prin Legea consumatorilor finali. În asemenea circumstanțe, s-a renunțat la acțiunea intentată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică și prin încheierea din 07 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, procesul a fost încetat, iar SRL „Chișinău-Gaz” și-a revocat decizia de anulare a avizelor de racordare.

Au relevat că, ulterior organizația de proiectare (SRL „Activgaz”) a elaborat proiectul de execuție a gazoductului, iar ele au finanțat în întregime antreprenorul (SRL „Gazoduct-GTN”) autorizat pentru efectuarea lucrărilor de construcție și montare a traseului de gaze naturale, fapt care denotă că avizele de racordare deja și-au consumat efectul. Totodată, fiind coordonat proiectul de execuție cu toate autoritățile competente și ajungând în 2014 la ultima etapă de înregistrare a acestuia la Inspectoratul Principal de Stat pentru Supravegherea Tehnică, au întâlnit iarăși impedimente din cauza plângerilor adresate de SRL „Proalfa-Service”. În cele din urmă, au fost nevoite să se adreseze Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică pentru emiterea unei note explicative prin care să fie clar expusă poziția Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică dacă recunoaște sau nu dreptul lor la alegerea unui alt furnizor decât SRL „Proalfa-Service” și anume SRL „Chișinău-Gaz”, de la care să poată beneficia alimentarea în direct a gazelor naturale pentru imobilele deținute în teritoriul din str. Alba-lulea 75. Prin răspunsul din 20 noiembrie 2014, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a reconfirmat că consumatorii noncasnici sunt declarați eligibili și pot încheia contracte de furnizare a gazelor naturale cu orice furnizor, așa că organul de supraveghere tehnică a coordonat proiectul și s-a purces nemijlocit la executarea lucrărilor de construcție și montare a gazoductului.

Au invocat că, în timp ce construcția traseului de gaze s-a finalizat, la o altă petiție depusă de SRL „Proalfa Service”, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a menționat că SRL „Chișinău-Gaz” nu era în drept să confirme valabilitatea avizelor de racordare (nota din 13 februarie 2015). Prin urmare, s-au adresat cu petiție, însă prin răspunsul din 29 aprilie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a reiterat că în teritoriul din str. Alba-Iulia 75, doar SRL „Proalfa Service” poate distribui și furniza gaze naturale.

Au menționat că, ulterior prin scrisoarea din 15 mai 2015, SRL „Chișinău-Gaz” le-a informat că din data de 30 aprilie 2015 a anulat avizele de racordare nr. 109 și 110 din 15 martie 2012. Ca motiv au invocat răspunsurile Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică din 25 aprilie 2012 și 29 aprilie 2015, precum și încheierea din 07 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

Au evidențiat că, însăși Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a specificat în lista localităților în care SRL „Chișinău-Gaz” este autorizat să furnizeze gaze naturale - anexă la licența din 17 noiembrie 2011, că aceasta poate să-și desfășoare activitatea în tot mun. Chișinău. Astfel, avizele eliberate la data de 15 martie 2012 sunt perfect valabile, or modificarea listei localităților unde Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a specificat mun. Chișinău (cu excepția consumatorilor racordați la SRL „Proalfa-Service”) a avut loc la data de 12 iunie 2012 și nu poate produce efecte retroactive. Mai mult ca atât, în cazul de față vădit s-a încălcat principiul egalității în tratament juridic, sau este nedreaptă toleranța în raport cu SRL „Proalfa-Service” care furnizează gaze naturale și în afara teritoriului specificat în condițiile licenței - fapt confirmat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, iar ele sunt limitate în dreptul de a-și alege în mod liber furnizorul.

Au notat că, conform art. 48 alin. (3) din Legea cu privire la gazele naturale nr.

123 din 23 decembrie 2009, consumatorul final poate încheia contracte de furnizare a gazelor naturale cu orice furnizor, inclusiv din străinătate, la schimbarea furnizorului, consumatorul final nu poate fi obligat la plata vreunei taxe, condițiile și modalitatea de trecere a consumatorului final de la un furnizor la altul se stabilesc printr-un regulament elaborat și aprobat de Agenție. La caz, pct. 47 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011, orice persoană juridică sau fizică are dreptul să solicite racordarea instalației sale de utilizare la rețeaua de gaze naturale a operatorului de rețea, care activează în teritoriul autorizat, sau la rețeaua de gaze naturale care este exploatată și deservită tehnic de către operatorul de rețea.

Au subliniat că, autoritățile au omis faptul că între ele și celălalt furnizor SRL „Proalfa-Service” era în desfășurare un proces judiciar privind proprietatea asupra rețelelor ingineresti (inclusiv rețelele de gaz natural) gestionate de ultima în teritoriul din str. Alba-Iulia 75.

Au specificat că, atât timp cât rețelele de gaze naturale gestionate de SRL „Proalfa-Service” în teritoriul din str. Alba-Iulia 75 erau sub sechestru judiciar, aveau posibilitatea să-și alimenteze toate imobilele doar printr-o conductă directă de la furnizorul primar – SRL „Chișinău-Gaz”, iar ultima nu avea nici un temei să-i refuze în acest sens. De altfel, în litigiul privind nulitatea tranzacției de înstrăinare a rețelelor ingineresti din str. Alba-Iulia 75 (inclusiv rețelele de gaze naturale), prin decizia din 04 noiembrie 2014 Curții de Apel Chișinău, s-a reținut că acestea nu sunt bunuri accesorii în raport cu imobilele din teritoriu, deoarece este evidentă posibilitatea trasării noilor rețele și racordării acestora cu evitarea rețelelor gestionate de SRL „Proalfa-Service”, iar funcționalitatea imobilelor poate fi asigurată și după racordarea la alte rețele ingineresti. Decizia în cauză a fost menținută în mod irevocabil prin încheierea din 30 aprilie 2015 a Curții Supreme de Justiție, astfel că circumstanța respectivă se bucură de puterea lucrului judecat și este de necombătut.

Au solicitat anularea dispoziției SRL „Chișinău-Gaz” nr. 8 din 30 aprilie 2015 cu privire la anularea avizelor de racordare la rețele de gaze naturale nr. 109, 110 din 15 martie 2012, eliberate FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”.

Prin hotărârea din 28 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”, a fost casată hotărârea din 28 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty” și a fost anulată ca fiind ilegală dispoziția SRL „Chișinău-Gaz” nr. 8 din 30 aprilie 2015 cu privire la anularea avizelor de racordare la rețele de gaze naturale nr. 109, 110 din 15 martie 2012, eliberate FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că soluția emisă de SRL „Chișinău-Gaz” privind nesatisfacerea solicitării de revocare a deciziei de anulare a avizelor de racordare nr. 109, 110 din 15 martie 2012 este ilegală, or SRL „Chișinău-Gaz” nejustificat și-a întemeiat decizia de anulare a avizelor de racordare pe notele emise de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, fără să fi fost adoptat un act definitiv prin care autoritatea de reglementare a sectorului energetic să dispună anularea avizelor.

De asemenea, instanța de apel a menționat că potrivit avizelor de racordare nr. 109 și 110 din 15 martie 2012 punctul de racordare al apelantelor/reclamante cu SRL „Chișinău-Gaz” este prevăzut în conducta Întreprinderii Municipale Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău, care alimentează blocul locativ din str. Alba-Iulia 75/2, fiind în afara teritoriului cuprins de licențele SRL „Proalfa Service”, astfel, intimata/pârâtă desfășoară activitatea de distribuție a gazelor naturale doar până la limita punctului de racordare în conducta din str. Alba-Iulia 75/2, iar gazoductul construit de apelantele/reclamante, care unește conducta Întreprinderii Municipale Direcția Construcții Capitale a Primăriei mun. Chișinău din str. 75/2 cu imobilele apelanților din str. Alba-Iulia 75, nu reprezintă rețea de distribuție, acest fapt fiind recunoscut nemijlocit de intimata/pârâtă în cadrul ședințelor de judecată.

Totodată, instanța de apel a reținut că dreptul FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty” de a-și trasa propria conductă de gaze naturale în teritoriul din str. Alba-Iulia 75 este statuat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă și anume prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2014 (f.d. 57 vol. I), menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2015 (f.d. 59, vol. I).

De altfel, instanța de apel a menționat că la data de 12 decembrie 2016 a fost încheiată o tranzacție de împăcare între SRL „Proalfa Service” și una din apelantele/reclamante SRL „Polimercolor” (f.d. 14, 84, vol. II), respectiv, odată ce SRL „Proalfa Service” a consimțit folosirea gazoductului litigios chiar numai pentru unul din beneficiari, litigiul se consideră epuizat și în raport cu toți ceilalți apelanți, or în dispoziția nr. 8 din 30 aprilie 2015 emisă de SRL „Chișinău-Gaz” pentru anularea avizelor de racordare este specificat că aceasta se datorează pretențiilor din partea SRL „Proalfa Service” (f.d. 52, vol. I), așadar atât timp cât aceste pretenții au dispărut odată cu încheierea tranzacției din 12 decembrie 2016, intimata/pârâtă nu mai avea nici motiv și era obligată să-și revoce dispoziția de anulare a avizelor de racordare.

La data de 28 mai 2018 SRL „Proalfa-Service” a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, anularea măsurilor de asigurare impuse prin încheierea din 29 iunie 2016 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că, instanța de apel a reținut argumentele intimațiilor indicate în cererea de apel, însă nu a dat apreciere faptului că pe teritoriul din mun. Chișinău, str.

Alba Iulia, 75, poate distribui și furniza gaze naturale la tarife reglementate doar SRL „Proalfa-Service”. La caz, locul de consum al intimaților se află în teritoriul de activitate a SRL „Proalfa-Service”.

A notat că, titularul de licență este obligat să activeze doar în limita teritoriului vizat în actul permisiv, deci acesta poate deservi doar potențialii consumatori vizați în teritoriul său de activitate.

A indicat că, instanța de apel greșit a concluzionat că gazoductul construit de către intimați are punctul de racordare în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 75/2, adică în afara teritoriului de activitate a SRL „Proalfa-Service”, or locul de consum al intimaților este mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 75, teritoriu în care poate distribui și furniza gaze doar SRL „Proalfa-Service”. De altfel, atât intimații, cât și SRL „Chișinău-Gaz” nu poate ocoli rețeaua de gaze a SRL „Proalfa-Service”, deoarece dreptul de transmitere a gazelor naturale și cel de vânzare aparține doar lor.

A accentuat că, instanța de apel nu a aplicat corect efectele ce derivă din cuprinsul prevederilor art. 17 alin. (7) din Legea cu privire la gazele naturale din 23 decembrie 2009 și pct. 47 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011.

A relatat că, în temeiul art. 30 din Legea cu privire la gazele naturale din 23 decembrie 2009, SRL „Chișinău-Gaz” nu putea aviza distribuirea gazelor naturale pe un teritoriu care nu îi aparține din punct de vedere a locului de consum.

A relevat că, chiar și în temeiul dreptului la alegere, oricum intimații nu puteau eluda rețeaua de distribuție a SRL „Proalfa-Service”, fapt ce derivă și din răspunsul Agenției Naționale pentru Reglementare Energetică din 20 noiembrie 2014, unde se specifică că se poate de schimbat doar furnizorul. Or, dreptul la alegerea furnizorului de gaze a apărut la data de 22 august 2014 când Agenția Națională pentru Reglementare Energetică a adoptat hotărârea nr. 676 cu privire la aprobarea Regulamentului privind procedura de schimbare a furnizorului de gaze naturale de către consumatorii finali.

A subliniat că, înainte de a fi eliberată autorizația de construire urma să fie stabilit refuzul accesului la rețeaua de distribuție a gazelor naturale sau de distribuție a gazelor naturale a SRL „Proalfa-Service”. Mai mult ca atât, din avizele de deconectare a instalației de utilizare, rezultă că consumatorii finali au refuzat să semneze contracte de furnizare a gazelor naturale.

A specificat că, tranzacția de împăcare din 12 decembrie 2016, a fost semnată între SRL „Proalfa-Service” și SRL „Polimercolor”, însă SRL „Proalfa-Service” avea statut de intervenient accesoriu. De asemenea, tranzacția dată nu a fost semnată de SRL „Chișinău-Gaz” și a priori nu putea fi omologată de instanța de judecată.

A invocat că, actul administrativ contestat a fost adoptat în temeiul scrisorilor Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică din 25 aprilie 2012, 13 februarie 2015 și 29 aprilie 2015. Totodată, legalitatea acestuia se probează și prin aceea că potrivit pct. 51 al Hotărârii nr. 415 din 25 mai 2011 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale adoptat de Agenția Națională pentru Reglementare Energetică „...avizul de racordare își pierde

valabilitatea dacă pe parcursul unui an de la data eliberării n-a fost elaborat proiectul de alimentare cu gaze naturale sau dacă pe parcursul unui an de la elaborarea proiectului n-au demarat lucrările de construcție a obiectului. La cererea solicitantului, operatorul de rețea prelungeste termenul de valabilitate al avizului de racordare, în ziua adresării, prin efectuarea inscripției respective pe avizul de racordare eliberat solicitantului. Operatorul de rețea nu este în drept să oblige solicitantul la prezentarea de careva acte în legătură cu prelungirea avizului de racordare.

A notat că, proiectul de execuție nu a fost coordonat cu toate organele abilitate și anume cu SRL „Chișinău-Gaz”, Agenția Națională Arheologică și ÎM „Răducan” SRL. Executarea gazoductului s-a realizat cu grave abateri, deoarece reclamantele nu au dispus de certificat de urbanism pentru proiectare și autorizație de construire.

La data de 25 iunie 2018 Agenția Națională pentru Reglementare Energetică a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A invocat că, în procesul dezbaterilor judiciare în prima instanța s-a demonstrat cu certitudine că începând cu anul 2012 și până la solicitarea avizelor de racordare nr. 38 din 10 februarie 2012, nr. 109 și 110 din 15 martie 2012 de la SRL „Chișinău-Gaz”, toți reclamanții/apelanți (cu excepția SRL „Polimercolor”), aveau încheiate contracte de furnizare a gazelor naturale cu SRL „Proalfa Service”, dar nu cu SRL „Chișinău-Gaz”. Deconectarea reclamanților/apelanți de la rețeaua de gaze naturale a avut loc la 28 martie 2012, adică cu 13 zile mai târziu după obținerea ilegală de reclamanții/apelanți a avizelor de racordare de la SRL „Chișinău-Gaz”.

A menționat că, furnizarea gazelor naturale către reclamanții/apelanți a fost întreruptă din cauza că ultimii nu au dorit să încheie noi contracte de furnizare a gazelor naturale cu furnizorul SRL „Proalfa Service”. Astfel, instanța de apel a tras concluzii greșite, or reclamanții/apelanți deja erau conectați la rețeaua de gaze naturale, dosare tehnice în privința lor deja erau perfectate, iar pentru alimentarea lor cu gaze naturale nu era necesară perfectarea altor dosare tehnice.

A specificat că, atât în procesul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, cât și în apel, nu a fost probat faptul impunerii de către SRL „Proalfa Service” a condițiilor abuzive la livrarea gazelor naturale pentru apelanții/reclamanți.

A relatat că, instanța de apel a interpretat eronat noțiunea de „conductă directă” și nu a expus corect situația, consecutivitatea și timpul survenirii evenimentelor, fapt care a dus la pronunțarea unei decizii nefondate.

A relevat că, contrar prevederilor legislației în vigoare, fără vre-un temei juridic, peste mai mult de 6 luni, la data de 17 decembrie 2012 SRL „Chișinău-gaz” și-a abrogat scrisorile din 03 mai 2012, prin care a anulat avizele de racordare eliberate reclamanților/apelanți în luna februarie, martie 2012. Or, actele administrative (avizele de racordare nr. 109 și 110 din 15 martie 2012) odată anulate prin scrisorile din 03 martie 2012, nu mai pot fi reanimate și puse în aplicare.

A specificat că, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că avizele de racordare nr. 109 și 110 din 15 martie 2012, au fost anulate de SRL „Chișinău-gaz” la data de 03 martie 2012, iar, deși reclamanții/apelanți au cunoscut despre acest fapt, nu le-au contestat în termenul stabilit de art. 14 și art. 17 din Legea contenciosului administrativ. De altfel, prin dispoziția nr. 8 din 30 aprilie 2015, SRL „Chișinău-gaz” a reconfirmat nulitatea avizelor de racordare nr. 109 și 110 din 15 martie 2012.

A accentuat că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că proiectul de execuție a fost elaborat de SRL „Activgaz” în lipsa certificatului de urbanism pentru proiectare, iar lucrările de construire au demarat până la avizarea de toate organele abilitate a proiectului de execuție și obținerea certificatului de urbanism (proiectul elaborat în anul 2011, avizele de racordare primite la 15 martie 2012, avizarea de toate organele abilitate a proiectului de execuție, la data de 13 august 2015, începerea lucrărilor de construcție a gazoductului, la data de 03 octombrie 2014, iar certificatul de urbanism nr. 629/14 a fost obținut la data de 02 decembrie 2014), fapte care contravin prevederilor legislației în vigoare.

A notat că, la caz, au fost ignorate inclusiv și normele imperative ale art. 17 alin. (7) al Legii cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009 (în vigoare până la 08 iulie 2016), care prevede expres că operatorii rețelelor de transport, operatorii rețelelor de distribuție și furnizorii de gaze naturale la tarife reglementate își desfășoară activitatea licențiată pe teritoriul specificat de Agenție în condițiile licenței, dacă pe acel teritoriu nu-și desfășoară activitatea un alt titular de licență pentru activitate de același tip.

A subliniat că, instanța de apel a confundat „furnizorul de gaze naturale” cu „operatorul de distribuție a gazelor naturale”, or potrivit Legii cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009, „furnizorul” și „operatorul de distribuție a gazelor naturale”, au drepturi și atribuții diferite.

A menționat că, având în vedere că eliberarea avizelor de racordare menționate, operatorul de rețea SRL „Chișinău-Gaz” nu a respectat prevederile art. 17 alin. (7) din Legea nr. 123 din 23 decembrie 2009, operatorul de rețea era în drept să anuleze avizele de racordare nr. 109 și 110 din 15 martie 2012, pe care le-a emis anterior, fără să fie necesară „adoptarea unui act definitiv prin care autoritatea de reglementare a sectorului energetic să dispună anularea avizelor”.

A relatat că, deși hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 475 a fost adoptată la data de 12 iunie 2012, aceasta nu poate servi ca temei de anulare a dispoziției SRL „Chișinău-gaz” nr. 8 din 30 aprilie 2015 cu privire la anularea avizelor de racordare la rețelele de gaze naturale nr. 109 și 110 din 15 martie 2012, eliberate FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”, deoarece începând cu 23 iunie 2009 SRL „Proalfa Service” este deținătorul licențelor pentru distribuția gazelor naturale și pentru furnizarea gazelor naturale la tarife reglementate, iar eliberarea avizelor de racordare de SRL „Chișinău-gaz” contravine prevederilor art. 17 alin. (7) din Legea nr. 123 din 23 decembrie 2009.

A relevat că, reclamanții/apelanți au cunoscut cu certitudine despre faptul că

SRL „Chișinău-gaz” nu are licență de furnizare și distribuire a gazelor pe acest teritoriu, dar necătfînd la aceasta au solicitat de la SRL „Chișinău-gaz” avizele de racordare, care au fost eliberate de ultimul contrar prevederilor art. 17 alin. (7) din Legea cu privire la gazele naturale nr. 123 din 23 decembrie 2009.

A specificat că, instanța de apel n-a reflectat în decizie toate motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora, neacordând posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins și din care considerente.

La data de 03 iulie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele anexate la materialele cauzei.

A menționat că, instanța de apel nu a dat apreciere justă delimitării competențelor operatorului de rețea și furnizorului de gaze naturale în materie de eliberare a avizului de racordare și vădit eronat face trimitere la răspunsul Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică din 20 noiembrie 2014, prin care s-a indicat că consumatorii noncasnici au fost declarați eligibili și au dreptul de a încheia contracte de procurare sau de furnizare a gazelor naturale cu orice producător sau furnizor.

A relatat că, instanța de apel eronat a concluzionat că SRL „Chișinău-Gaz” nejustificat și-a întemeiat decizia de anulare a avizelor de racordare pe notele emise de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, fără să fi fost adoptat un act definitiv prin care autoritatea de reglementare a sectorului energetic să dispună anularea avizelor. Or, Agenția nu are competență de a anula un act eliberat de către titularul de licență.

La data de 01 august 2018 FPC „Alfa-Agil” SRL, ÎM „Tipopres” SRL, SRL „Polimercolor” și SRL „Novelty”, reprezentate de avocatul Edgar Niculcea, au depus referință la cererea de recurs, prin care au solicitat ca recursurile să fie considerate inadmisibile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 29 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursurile, declarate la data de 28 mai 2018, 25 iunie 2018 și 03 iulie 2018, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de SRL „Chișinău-Gaz”, SRL „Proalfa-Service” și Agenția Națională pentru Reglementare Energetică nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se

încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de SRL „Proalfa-Service”, SRL „Chișinău-Gaz” și Agenția Națională pentru Reglementare Energetică, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile SRL „Proalfa-Service”, SRL „Chișinău-Gaz” și Agenția Națională pentru Reglementare Energetică ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service”, Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” și Agenția Națională pentru Reglementare Energetică se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic